

Fractie SPA
Tav de heer Renet

Team Maatschappelijke Ontwikkeling
Uw brief van
Uw kenmerk
Zaaknummer Z/24/605333
Registratienr DOC-242259404
Behandeld door [REDACTED]
Onderwerp Vragen ex art 43 inzake aanvragen uitkering

Sittard-Geleen, 3 september 2024

VERZONDEN 05 SEP. 2024

Geachte heer J.J. Renet,

U heeft in uw brief van 26 juli 2024 vragen ex artikel 43 RvO gesteld inzake het aanvragen van een uitkering. De individuele casuïstiek waar u als gemachtigde kennis van heeft genomen, is voor u de aanleiding om vragen te stellen over de gemeentelijke uitvoering.

U constateert dat het er alle schijn van heeft dat organisaties binnen het gemeentelijke apparaat, op zijn minst, niet goed samenwerken en niet openstaan om in ingewikkelde en/of schrijnende zaken samen aan een oplossing te werken.

Het college kan aan de hand van deze eenzijdige beschrijving van een individuele casus geen uitspraken doen over de betreffende casus. Het algemene beeld dat u verbindt aan deze individuele casus herkennen wij niet. De integrale samenwerking binnen het sociaal domein zien wij als noodzakelijk, juist in verband met de meer complexe situaties waarin onze inwoners zich soms bevinden. Daarbij zetten we de behoefte aan ondersteuning van de inwoner centraal en onderzoeken we welke dienstverlening, binnen de wettelijke context en de sociale basisvoorzieningen, daarbij past. Dat is een proces waarin de professional(s) en inwoners vanuit hun eigen verantwoordelijkheid bijdragen.

U treft in deze brief het antwoord op uw vragen aan.

Vraag 1

Is het college het met bovenstaande constatering van SPA eens? Zo ja, gaat het college op korte termijn actie ondernemen om de samenwerking te verbeteren?

Zonder in te gaan op deze casus, waar nog steeds aan wordt gewerkt, komt uw constatering niet overeen met hoe onze gemeente werkt binnen het sociaal domein. We sluiten zeker niet uit dat er individuele casussen zijn waarin de samenwerking of de dienstverlening beter kan en waar onze uitvoering van kan leren.

We zijn een lerende organisatie en investeren voortdurend in de relatie met onze inwoners en in de integrale samenwerking binnen het sociaal domein waarin onze inwoners en hun hulpvraag centraal staan. De invoering van de zogenoemde omgekeerde toets is een goed voorbeeld: eerst de hulpvraag en het beoogde effect vaststellen. Uitgaan van vertrouwen is hierin het leidende uitgangspunt. Daarna volgt pas de toets aan het wettelijke kader.

Dat geldt ook voor de uitvoering van de Participatiewet. Een wettelijke opdracht die zoveel mogelijk wordt uitgevoerd op een manier die past bij onze gemeentelijke uitgangspunten voor het sociaal domein. Dat dat soms schuurt is een bekend gegeven. En is mede aanleiding voor de op handen zijnde wetswijziging die de Participatiewet meer in balans moet brengen met wat onze inwoners en uitvoering nodig hebben. Daarin kiezen we voor een pro-actieve aanpak: daar waar kan voeren we al wijzigingen door in beleid en uitvoering.

Vraag 2

Is het college het met SPA eens dat wanneer een aanvrager meerdere keren (b.v. viermaal) een afwijzing op aanvragen heeft ontvangen het vanuit sociaal oogpunt noodzakelijk is dat er op een hoger niveau naar de casus wordt gekeken en naar een oplossing wordt toegewerkt? Dit omdat het gedurende langere tijd zonder inkomen zitten vrijwel zeker grote problemen voor de aanvrager en diens omgeving zal opleveren. Zo ja, gaat het college actie ondernemen om dit structureel te organiseren?

De redenen voor afwijzing of niet in behandeling neming van een aanvraag kunnen erg divers van aard zijn. Het kan voorkomen dat er sprake is van voldoende inkomsten bij inwoner dan wel partner, bij meer vermogen dan toegestaan conform de Participatiewet of bijvoorbeeld het constateren van een voorliggende voorziening die het vangnet van de bijstand overbodig maakt.

Daarnaast biedt de netwerkstructuur binnen de gebiedsteams en regieteam de escalatie mogelijkheid om casuïstiek vanuit de brede sociale context te benaderen. Al naar gelang van urgentie wordt dit mogelijk al bij een 1e aanvraag opgeschaald.

Vraag 3

Is de gemeente verplicht om een uitkering te weigeren indien niet alle gevraagde gegevens worden aangeleverd? M.a.w. mag de gemeente een positief besluit nemen op grond van professioneel inzicht indien niet alle gegevens voorhanden zijn? Zo ja, waarom kan het dan gebeuren dat er na bijna twintig aanvragen nog steeds geen bereidheid is om samen aan een oplossing te werken door zelfs niet eens in gesprek te gaan met collegae en de klant? Het komt voor dat aanvragers aangeven niet over bepaalde informatie te beschikken en ook niet in staat zijn om die te verkrijgen (bijvoorbeeld door laaggeletterdheid of niet weten hoe ze die zouden moeten krijgen).

De gemeente is niet verplicht om een uitkering te weigeren indien niet alle gevraagde gegevens worden aangeleverd. Indien wordt vastgesteld dat iemand redelijkerwijs niet over gevraagde gegevens kan beschikken en dit de vaststelling van het recht op uitkering niet onoverkoombaar in de weg staat kan de gemeente de uitkering alsnog toekennen.

Vraag 4

Welke hulp verleent de gemeente bij het verzamelen van gevraagde gegevens? Ook wanneer een aanvrager zegt die niet te kunnen aanleveren of een specificatie vraagt van wat precies (nog) moet worden aangeleverd?

De gemeente werkt samen met maatschappelijke partners in het voorliggend veld. Denk hierbij aan Stichting MEE en Partners in Welzijn. De inwoner wordt gewezen op deze hulp en kan bijvoorbeeld ook gebruik maken van het Sociaal Plein dat onder andere bij Vidar op locatie aanwezig is.

Vraag 5

Is het college het met SPA eens dat de gemeente ook t.a.v. de aanvrager een zorgplicht heeft om te vermijden dat deze groot risico loopt af te glijden en ook dat de aanvrager tenminste de basisvoorzieningen kan behouden?

Het college is het eens dat de gemeente een maatschappelijke zorgplicht heeft en het hiervoor de voorzieningen kan bieden, bijvoorbeeld met een bijstandsuitkering, bijzondere bijstand, recentelijk de energietoeslag en diverse minimaregelingen. Vaststelling van het recht op deze voorzieningen ligt hieraan ten grondslag.

Vraag 6

Is het college het met SPA eens dat het, zelfs met ambtelijke steun, hopeloze gevecht van een burger tegen de gemeentelijke bureaucratie herinnert aan de gang van zaken tijdens de toeslagenaffaire?

De gelijkenis met de Kinderopvangtoeslagaffaire die u gebruikt, zien wij als niet passend. Het college herkent zich niet in deze stelling van SPA en investeert juist in het inwonercontact en de menselijke maat in het sociaal domein inclusief de toepassing van de Participatiewet.

Met vriendelijke groet,

Burgemeester en wethouders van Sittard-Geleen,

Mr. J.Th.C.M. Verheijen,
burgemeester

J.A.M. Heesen,
gemeentesecretaris